

Tâ ezelden âşıkım bir şîvekârın ânına

Düyek

Beste ve Güfte:
Ken'an Rifâi

Ta e zel — den a — şı kım — bir şî ve kâ — rın — a — nı — na

Cüm le â — lem ol du hay — ran — ka me tü — en —
Hiç do yul — maz vec hi ni — sub — hü me sa — sey —da — mı — na Ka me ti — mev zun — san — ki
ra — nı — na

bir — e lif a sa — a nın —

Metin
03.01.2011

*Tâ ezelden âşıkım bir şîvekârın ânına
Cümle âlem oldu hayran kaamet ü endâmına*

*Kaametî mevzûn sanki bir elif-âsâ anın
Hiç doyulmaz vechinin subh ü mesâ seyrânına*

*Hep anın emriyle devreyler melekler daima
Bulsa kim ânî, erermiş maksad ü âmânına*

*Âlemê geldim nihan oldu gözümden dilberim
Anladım tutmuş beni kayd eylemiş aşk dâmına*

*Ben anî bulmak için her yerde pek çok âradım
Bî-karar oldum nihâyet girdim aşk meydânına*

*Vuslatıyçün çok çalıştım daim efgan eyledim
Çâresâz oldû nihâyet, derdimin dermânına*

*Ben gezerken serserî, bakdım gelir benden yana
Ben de koşdum kendimi atdım anın devrânına*

*Kaçmasın benden diye tutdum yapışdım destine
Verdi söz, and eyledi varmış gibi îmânına*

*Uykudan bidâr olunca, el benimmiş anldım
Kendimi gördükçe daldım, hayretin ummanına*

*Ben bana âşık, bana âşık imiş ben bilmedim
Zill iken Ken'an, kavuşdû Yûsuf-î Ken'an'ına*